KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.10.2026 r.
COM(2026) 569 final

2026/0325 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym w odniesieniu do odroczenia niektórych obowiązków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym[1] („rozporządzenie”) weszło w życie w dniu 4 sierpnia 2024 r. Zakres rozporządzenia obejmuje ropę naftową, gaz ziemny i węgiel. Ustanawia się w nim przepisy dotyczące dokładnych pomiarów, kwantyfikacji, monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji metanu w sektorze energetycznym w Unii, jak również redukcji tych emisji, w tym w drodze prowadzenia badań mających na celu wykrywanie wycieków i naprawę, obowiązki dotyczące przeprowadzania napraw oraz ograniczenia dotyczące uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodni. Rozporządzenie to ma również zastosowanie do emisji metanu występujących poza Unią – w odniesieniu do ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla wprowadzanych do obrotu w Unii.

Metan jest na drugim miejscu po dwutlenku węgla (CO_2), jeśli chodzi o ogólny wkład w zmianę klimatu, i jest odpowiedzialny za około jedną trzecią obecnego ocieplenia. W ciągu ostatniego dziesięciolecia ilość metanu w atmosferze gwałtownie wzrosła na całym świecie. Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu, utworzony w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, opublikował w szóstym sprawozdaniu oceniającym ustalenie, że do 2030 r. konieczne jest znaczne ograniczenie antropogenicznych emisji metanu, aby ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C[2].

Rozporządzenie wprowadza stopniowe wymogi mające na celu zwiększenie przejrzystości w zakresie emisji metanu. Zobowiązano w nim importerów do przekazywania właściwym organom państw członkowskich informacji na temat emisji metanu z ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla wprowadzonych do obrotu w Unii od dnia 5 maja 2025 r. Od dnia 1 stycznia 2027 r. importerzy muszą wykazać, że umowy zawarte lub odnowione po dniu 4 sierpnia 2024 r. na dostawy ropy naftowej, gazu ziemnego lub węgla, wyprodukowanych poza Unią podlegają środkom monitorowania, raportowania i weryfikacji równoważnym środkom określonym w rozporządzeniu na poziomie producentów unijnych. Do dnia 5 sierpnia 2028 r., a następnie co roku, unijni producenci i importerzy będą również musieli: (i) przedstawiać sprawozdania na temat intensywności emisji metanu związanej z wydobyciem ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla, wprowadzanych do obrotu w Unii; oraz (ii) wykazać, do dnia 5 sierpnia 2030 r., a następnie co roku, że intensywność emisji metanu jest niższa od maksymalnych wartości intensywności emisji metanu ustanowionych przez Komisję w drodze aktu delegowanego zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu.

Od dnia 27 lutego 2026 r. cieśnina Ormuz, główny morski szlak światowego handlu energią, doświadcza poważnych zakłóceń geopolitycznych i gospodarczych, które doprowadziły do jej zamknięcia, a także do okresowych przestojów w funkcjonowaniu innej infrastruktury służącej do eksportu produktów energetycznych z rejonu Zatoki Perskiej. Są one powszechnie uznawane za największe zakłócenia w światowych dostawach energii od czasu kryzysu energetycznego w latach 70. XX wieku i największe w historii światowego rynku ropy naftowej[3].

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz.U. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

[2] Sprawozdanie podsumowujące AR6: Zmiana klimatu 2023.

[3] https://www.iea.org/reports/oil-market-report-april-2026.

Zakłócenia na Bliskim Wschodzie mają bardzo negatywny wpływ na światowe i europejskie rynki energii. Dotyczy to około 20 % światowych dostaw skroplonego gazu ziemnego (LNG)[4] oraz 25 % światowego handlu ropą naftową transportowaną drogą morską[5]. W rezultacie wysoki wzrost eksportu LNG, którego początkowo oczekiwano w tym regionie w latach 2026–2027, prawdopodobnie nie nastąpi i zostanie przesunięty w czasie o co najmniej dwa lata, co wiąże się z ryzykiem zaostrzenia sytuacji na rynku i zmienności cen[6]. Jeśli chodzi o ropę naftową, ogólny spadek eksportu przekroczył 13 mb/d, a związane z tym ograniczenia produkcji i uszkodzenia infrastruktury energetycznej w regionie Zatoki Perskiej spowodowały łączne straty w dostawach szacowane na 2,8 mld baryłek do końca 2026 r., wliczając w to straty przewidywane podczas stopniowego zwiększania produkcji po konflikcie[7]. Dostawcy spoza regionu Zatoki Perskiej zdołali zrekompensować lukę w dostawach LNG i ropy naftowej jedynie w ograniczonym zakresie. Uszkodzenia infrastruktury energetycznej w regionie Zatoki Perskiej, czas potrzebny na jej ponowne uruchomienie oraz stopniowe usuwanie wąskich gardeł przyczyniają się do prawdopodobnego przedłużenia okresu niewystarczających dostaw i niepewności na światowych rynkach energii.

Rozporządzenie nie nakłada ograniczeń na import energii do Unii. Ponieważ jednak niepewność co do czasu trwania i dotkliwości szoku podażowego na Bliskim Wschodzie nadal sprzyja utrzymywaniu się wysokich i zmiennych cen energii na świecie, Unia musi zapewnić niezawodne i konkurencyjne dostawy ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla. Okazuje się to trudne w sytuacji, gdy istniejące umowy i szlaki handlowe są pod presją, a dostępność alternatywnych źródeł dostaw pozostaje ograniczona, zwłaszcza w przypadku dostaw krótkoterminowych. W tym kontekście importerzy zasygnalizowali, że może to mieć wpływ na ich zdolność do pełnego spełnienia wymogów rozporządzenia i że w związku z tym mogą nie być w stanie zapewnić wystarczających dostaw energii zgodnych z wymogami od dnia 1 stycznia 2027 r.

Niniejszy wniosek zawiera ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu mające na celu odroczenie o rok stosowania obowiązków importerów w zakresie monitorowania, raportowania i weryfikacji, a także przepisów dotyczących intensywności emisji metanu obowiązujących importerów i producentów unijnych.

Termin wykonania obowiązków określonych w art. 28 i 29 rozporządzenia należy przesunąć o rok, aby umożliwić państwom trzecim, importerom, producentom unijnym i właściwym organom państw członkowskich ich pełne i skuteczne wdrożenie. Przedłużony harmonogram umożliwi również dalsze działania i postępy we wdrażaniu w odpowiedzi na obawy dotyczące obecnego harmonogramu wdrażania zgłaszane przez szereg państw członkowskich, państw trzecich i operatorów. W szczególności dodatkowy czas umożliwi państwom członkowskim zakończenie przyjmowania krajowych systemów kar, krajowym jednostkom akredytującym – akredytację weryfikatorów zgodnie z wymogami rozporządzenia, a właściwym organom krajowym – ocenę i uznanie dostawców rozwiązań w zakresie zgodności pod kątem spełnienia przez nich wymogów rozporządzenia oraz kryteriów określonych w zaleceniu w sprawie rozwiązań w zakresie zgodności[8].

---

4 Sprawozdanie dotyczące rynku gazu, II kw. 2026 r. – analiza – MAE, s. 6.

5 Sprawozdanie dotyczące rynku ropy naftowej, wrzesień 2026 r. – MAE, s. 4.

6 Sprawozdanie dotyczące rynku gazu, II kw. 2026 r. – s. 8.

7 Sprawozdanie dotyczące rynku ropy naftowej, wrzesień 2026 r. – MAE, s. 5.

8 Zalecenie Komisji (UE) 2026/1834 z dnia 20 lipca 2026 r. dotyczące opcjonalnych klauzul wzorcowych opracowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz.U. L, 2026/1834, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1834/oj).

Proponowana zmiana wprowadza niezbędną elastyczność, przy jednoczesnym utrzymaniu poziomu ambicji ogólnego celu redukcji emisji określonego w rozporządzeniu. Nie oznacza to zmiany w zobowiązaniu Komisji do dalszego ograniczania emisji metanu, które są drugim co do wielkości źródłem emisji gazów cieplarnianych po emisji CO_2. Ograniczanie emisji metanu jest jednym z najszybszych i najskuteczniejszych sposobów na spowolnienie globalnego ocieplenia i przynosi ogromne korzyści w zakresie oszczędności energii. Międzynarodowa Agencja Energetyczna szacuje, że tylko w 2024 r. na świecie utracono ponad 350 mld metrów sześciennych gazu w wyniku spalania gazu w pochodniach, uwalniania do atmosfery i wycieków, co stanowi trzykrotność dostaw, które zniknęły z rynków światowych na skutek zamknięcia cieśniny Ormuz. Ograniczenie wycieku metanu oraz wyeliminowanie rutynowego uwalniania do atmosfery i spalania gazu w pochodniach w przypadku operacji związanych z ropą naftową i gazem może bezpośrednio zwiększyć dostępne dostawy gazu, pomóc w zmniejszeniu zmienności cen i wzmocnić odporność systemów energetycznych.

Komisja jest zatem zaangażowana w dalsze wdrażanie rozporządzenia, utrzymanie jego ambicji oraz wykonanie pozostałych aktów wykonawczych i delegowanych. Komisja wystąpiła już z wnioskami o opracowanie niezbędnych norm branżowych dla ropy naftowej i gazu ziemnego, których wymaga wdrożenie rozporządzenia. Co więcej wkrótce przyjmie niektóre z niezbędnych wzorów raportowania emisji metanu i równolegle wdroży kompleksowy system sprawozdawczy. Komisja współpracuje również regularnie z krajowymi jednostkami akredytującymi, aby zapewnić jasność niezbędną do przyspieszenia procesu akredytacji weryfikatorów. Ponadto Komisja opublikowała niedawno zalecenia dotyczące rozwiązań w zakresie zgodności i stosowania kar[9]; przyczyniły się one do większej jasności i zapewniły dodatkowe wsparcie zarówno państwom członkowskim, jak i operatorom w zakresie sposobu wdrażania przepisów. Zalecenie w sprawie rozwiązań w zakresie zgodności zapewnia jasność co do sposobu wykazania zgodności z wymogami rozporządzenia dotyczącymi importu, zwłaszcza w złożonych łańcuchach dostaw. Jednocześnie zalecenie w sprawie stosowania kar zapewnia państwom członkowskim wytyczne w kwestii stosowania art. 33 ust. 2 rozporządzenia w kontekście obecnego kryzysu energetycznego.

W okresie odroczenia Komisja będzie uważnie monitorować wdrażanie rozporządzenia, a także sytuację w zakresie bezpieczeństwa dostaw. Wszelkie kwestie dotyczące wdrażania zostaną uwzględnione w kontekście zbliżającego się przeglądu rozporządzenia, w którym wyraźnie zobowiązano Komisję do oceny skuteczności i efektywności tego rozporządzenia w ustanawianiu przejrzystych i dokładnych zasad pomiaru, raportowania i weryfikacji. Zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1787 przegląd ten ma zostać przeprowadzony do dnia 1 stycznia 2028 r., przy czym Komisja jest zobowiązana do przedłożenia sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Niniejszy wniosek wprowadza ograniczone i ukierunkowane zmiany do rozporządzenia w sprawie metanu, aby opóźnić stosowanie przepisów szczegółowych o jeden rok. Ewentualne dalsze zmiany tego rozporządzenia pozostają całkowicie poza zakresem i celami niniejszego wniosku. Komisja będzie konstruktywnie współpracować z Parlamentem Europejskim i Radą w celu zagwarantowania, aby w procesie legislacyjnym dotyczącym niniejszego wniosku w pełni zachowano jego zasadniczy zakres, nie zniekształcając go.

[9] Zalecenie Komisji (UE) 2026/1835 z dnia 20 lipca 2026 r. w sprawie stosowania kar przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym w odniesieniu do obowiązków importerów (Dz.U. L, 2026/1835, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1835/oj).

Aby utrzymać pewność regulacyjną i elastyczność, Parlament Europejski i Rada powinny szybko i niezwłocznie uzgodnić niniejszy wniosek.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 („Europejskie prawo o klimacie”)[10] Unia wprowadziła do prawodawstwa cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. oraz ustanowiła wiążące cele pośrednie na poziomie Unii dotyczące krajowego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych netto (emisji po odjęciu pochłaniania) o co najmniej 55 % do 2030 r. oraz o 90 % do 2040 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r.

Wniosek dotyczący rozporządzenia (UE) 2024/1787 opierał się na unijnym planie w zakresie celów klimatycznych na 2030 r. i towarzyszącej mu ocenie skutków. W Planie w zakresie celów klimatycznych podkreślono potrzebę zwiększenia redukcji emisji metanu.

W październiku 2020 r. Komisja przyjęła strategię UE na rzecz redukcji emisji metanu, w której przedstawiono środki mające na celu obniżenie emisji metanu w UE, w tym w sektorze energetycznym, oraz na szczeblu międzynarodowym.

Niniejszy wniosek nie zmienia przepisów prawa materialnego rozporządzenia (UE) 2024/1787 i utrzymuje jego cele. Wniosek stanowi również odpowiedź na obawy wyrażone przez szereg państw członkowskich oraz sektory ropy naftowej, gazu i węgla, zapewniając operatorom i państwom członkowskim dodatkową elastyczność w zakresie pełnego przestrzegania celów rozporządzenia.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie działań na rzecz redukcji emisji metanu podejmowanych w dziedzinie rolnictwa i odpadów.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zgodnie z art. 191 i art. 192 ust. 1 TFUE Unia Europejska przyczynia się do osiągnięcia m.in. następujących celów: (i) zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego; (ii) promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego; oraz, w szczególności, (iii) przeciwdziałania zmianie klimatu. Podstawą rozporządzenia (UE) 2024/1787 jest art. 192 ust. 1 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Proponowana inicjatywa jest zgodna z zasadą pomocniczości. Zmiana rozporządzenia (UE) 2024/1787 w celu zapewnienia dodatkowej elastyczności nie może zostać zrealizowana przez same państwa członkowskie.

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Unii w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów, oraz zapewnia operatorom i państwom członkowskim elastyczność w zakresie zgodności, przy jednoczesnym utrzymaniu celów rozporządzenia i poziomu ambicji.

- **Wybór instrumentu**

Proponowana zmiana rozporządzenia (UE) 2024/1787 dotyczy jedynie zapewnienia dodatkowej elastyczności. W związku z tym powinna ona mieć taką samą formę jak istniejący instrument legislacyjny.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Ocena wniosku nie jest konieczna, ponieważ zapewnia on operatorom i państwom członkowskim jedynie tymczasową elastyczność w wypełnianiu ich obowiązków.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Od początku kryzysu na Bliskim Wschodzie Komisja prowadziła szeroko zakrojone dyskusje z zainteresowanymi stronami na temat wpływu obowiązków importera na dostawy energii do Unii.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Wniosek opracowano w następstwie procesu wewnętrznej kontroli istniejących obowiązków.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczy ukierunkowanych zmian w rozporządzeniu (UE) 2024/1787, mających na celu wyłącznie zapewnienie importerom i, w odniesieniu do niektórych obowiązków, producentom unijnym dodatkowej elastyczności w wypełnianiu ich obowiązków poprzez ich odroczenie o jeden rok. Nie zmienia ono poziomu ambicji rozporządzenia i nie wprowadza żadnych nowych wymogów dla państw członkowskich ani operatorów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Oczekuje się, że w porównaniu z obecnym rozporządzeniem wniosek nie spowoduje wzrostu kosztów administracyjnych. Ponadto nie wiąże się on ze zwiększeniem złożoności ram prawnych.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej[11]. W szczególności utrzymuje on cel dotyczący wysokiego poziomu ochrony środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty.

[11] Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/char_2012/oj).

4. WPŁYW NA BUDŻET

Ocenę skutków finansowych regulacji określającą wpływ na zasoby budżetowe, ludzkie i administracyjne załączono do wniosku, który stanowił podstawę przyjęcia rozporządzenia (UE) 2024/1787.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Niniejszy wniosek nie zmienia istoty przepisów. Ocena wdrożenia pozostaje taka sama, jak w przypadku wniosku, który stanowił podstawę przyjęcia rozporządzenia (UE) 2024/1787.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 ust. 1 zmienia art. 28 ust. 1 i 2.

Art. 1 ust. 2 zmienia art. 29 ust. 1 i 2.

2026/0325 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym w odniesieniu do odroczenia niektórych obowiązków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787[1] ma na celu redukcję emisji metanu w sektorze energetycznym. Nakłada się w nim na importerów ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla do Unii obowiązek przekazywania, od dnia 5 maja 2025 r., odpowiednim właściwym organom państw członkowskich informacji na temat środków wprowadzonych przez eksporterów do Unii i producentów z państw trzecich w zakresie pomiaru, raportowania, weryfikacji i ograniczania emisji metanu, w szczególności na temat stosowania środków regulacyjnych lub dobrowolnych w celu kontroli emisji metanu.

(2) Rozporządzenie (UE) 2024/1787 nakłada również na importerów obowiązek wykazania i zgłoszenia – począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r. – że umowy zawarte lub odnowione po dniu 4 sierpnia 2024 r. na dostawy ropy naftowej, gazu ziemnego lub węgla, wyprodukowanych poza Unią podlegają środkom monitorowania, raportowania i weryfikacji równoważnym środkom określonym w rozporządzeniu na poziomie producenta.

(3) W rozporządzeniu (UE) 2024/1787 zobowiązano również unijnych producentów i importerów do zgłoszenia do dnia 5 sierpnia 2028 r., a następnie co roku, intensywności emisji metanu z ropy naftowej, gazu ziemnego lub węgla wprowadzanych do obrotu w Unii oraz do dnia 5 sierpnia 2030 r., a następnie co roku, do wykazania, że intensywność emisji metanu jest niższa od maksymalnych wartości intensywności emisji metanu ustalonych zgodnie z art. 29 ust. 5 i 6 rozporządzenia.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz.U. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

(4) Komisja, współpracując z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, podjęła znaczące kroki, aby ułatwić wdrożenie rozporządzenia (UE) 2024/1787. W szczególności Komisja powołała nieformalną grupę ekspertów ds. redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym, w ramach której działa również sieć właściwych organów utworzona na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia w celu wspierania współpracy i umożliwienia regularnej wymiany najlepszych praktyk między właściwymi organami. Komisja przyjęła również wniosek o normalizację w celu opracowania norm europejskich, aby zapewnić zharmonizowane wdrażanie i stworzyć wspólne ramy techniczne. Komisja będzie nadal wprowadzać wszelkie niezbędne środki w celu wdrożenia rozporządzenia (UE) 2024/1787 oraz przyjęcia pozostałych aktów wykonawczych i delegowanych.

(5) Ponadto Komisja opublikowała niedawno zalecenia dotyczące rozwiązań w zakresie zgodności[2] i stosowania kar[3]. Przyczyniły się one do zapewnienia państwom członkowskim i operatorom większej jasności i wsparcia w zakresie wdrażania rozporządzenia. Zalecenie w sprawie rozwiązań w zakresie zgodności określa sposób wykazania zgodności z wymogami dotyczącymi importu, zwłaszcza w złożonych łańcuchach dostaw. Jednocześnie zalecenie w sprawie stosowania kar zapewnia państwom członkowskim wytyczne dotyczące stosowania art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1787 w kontekście obecnego kryzysu energetycznego.

(6) Sytuacja energetyczna na świecie jest nadal bardzo niestabilna i nieprzewidywalna, a ceny energii pozostają bardzo wysokie. Unia powinna zatem zapewnić sobie niezawodny i ciągły import paliw kopalnych. Chociaż rozporządzenie (UE) 2024/1787 nie nakłada ograniczeń na import energii do Unii, osiągnięcie pełnej zgodności z wymogami rozporządzenia będzie wymagało dodatkowego czasu, a importerzy mogą napotkać trudności w dostarczaniu energii do Unii od dnia 1 stycznia 2027 r. Potrzebny jest dodatkowy czas na rozpoczęcie stosowania tych wymogów, aby umożliwić państwom trzecim, państwom członkowskim, producentom, importerom, operatorom i przedsiębiorstwom handlowym pełne przygotowanie się, w tym ustanowienie niezbędnych mechanizmów, tak aby byli w stanie w pełni wypełniać swoje obowiązki.

(7) W związku z tym obowiązki importerów i producentów unijnych ustanowione w art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2024/1787 należy odroczyć o jeden rok.

(8) Wydłużony harmonogram umożliwia państwom członkowskim priorytetowe zakończenie procesu przyjmowania krajowych systemów kar, a krajowym jednostkom akredytującym – akredytację weryfikatorów zgodnie z wymogami rozporządzenia. Zapewnia on również właściwym organom krajowym dodatkowy czas na ocenę i uznanie dostawców rozwiązań w zakresie zgodności z wymogami rozporządzenia (UE) 2024/1787 i kryteriami określonymi w zaleceniu w sprawie rozwiązań w zakresie zgodności.

---

[2] Zalecenie Komisji (UE) 2026/1834 z dnia 20 lipca 2026 r. dotyczące opcjonalnych klauzul wzorcowych opracowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/942 (Dz.U. L, 2026/1834, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1834/oj).

[3] Zalecenie Komisji (UE) 2026/1835 z dnia 20 lipca 2026 r. w sprawie stosowania kar przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1787 w sprawie redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym w odniesieniu do obowiązków importerów (Dz.U. L, 2026/1835, 24.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2026/1835/oj).

(9) W okresie odroczenia Komisja będzie uważnie monitorować wdrażanie rozporządzenia, a także sytuację w zakresie bezpieczeństwa dostaw. Wszelkie kwestie dotyczące wdrażania zostaną uwzględnione w kontekście zbliżającego się przeglądu rozporządzenia, w którym wyraźnie zobowiązano Komisję do oceny skuteczności i efektywności tego rozporządzenia w ustanawianiu przejrzystych i dokładnych zasad pomiaru, raportowania i weryfikacji. Zgodnie z art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1787 przegląd ten ma zostać przeprowadzony do dnia 1 stycznia 2028 r., przy czym Komisja jest zobowiązana do przedłożenia sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(10) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie odroczenie daty stosowania art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2024/1787, nie może zostać osiągnięty przez państwa członkowskie, a możliwe jest jego osiągnięcie tylko na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2024/1787,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/1787

W rozporządzeniu (UE) 2024/1787 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 31 maja 2029 r., a następnie co roku, importerzy wykazują i zgodnie z art. 27 ust. 1 zgłaszają właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, że umowy zawarte lub odnowione w dniu 4 sierpnia 2024 r. lub po tej dacie dotyczące dostaw ropy naftowej, gazu ziemnego lub węgla wydobytych poza Unią w poprzednim roku kalendarzowym obejmują wyłącznie ropę naftową, gaz ziemny lub węgiel, które podlegają stosowanym na poziomie producenta środkom monitorowania, raportowania i weryfikacji równoważnym środkom określonym w niniejszym rozporządzeniu.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 31 maja 2029 r., a następnie co roku, importerzy co roku informują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, o wynikach takich starań za poprzedni rok kalendarzowy, w ramach informacji, które mają być przekazywane zgodnie z art. 27 ust. 1, a w przypadku niedopełnienia tego obowiązku przedstawiają tym właściwym organom państwa należyte uzasadnienie takiego uchybienia i sporządzają wykaz działań, które podjęli w ramach tych starań.”;

2) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 5 sierpnia 2029 r., a następnie co roku do dnia 31 maja, w odniesieniu do umów na dostawy zawartych lub odnawianych w dniu 4 sierpnia 2024 r. lub po tej dacie unijni producenci i, na mocy art. 27 ust. 1, importerzy unijni zgłaszają właściwym organom państwa

członkowskiego, w którym mają siedzibę, intensywność emisji metanu z produkcji ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla wprowadzanych przez nich do obrotu w Unii w poprzednim roku kalendarzowym, obliczoną zgodnie z metodą określoną na mocy ust. 4 niniejszego artykułu.

W przypadku umów na dostawy zawartych przed dniem 4 sierpnia 2024 r. unijni producenci i, na mocy art. 27 ust. 1, unijni importerzy podejmują wszelkie racjonalne starania w celu zgłaszania właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, intensywności emisji metanu z produkcji ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla wprowadzanych przez nich do obrotu w Unii w poprzednim roku kalendarzowym, obliczonej zgodnie z metodą określoną na mocy ust. 4 niniejszego artykułu. Do dnia 5 sierpnia 2029 r., a następnie co roku do dnia 31 maja, unijni producenci i importerzy wprowadzający ropę naftową, gaz ziemny lub węgiel do obrotu w Unii co roku składają właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, sprawozdania z wyników takich działań.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 5 sierpnia 2031 r., a następnie co roku do dnia 31 maja, unijni producenci i importerzy wprowadzający do obrotu w Unii ropę naftową, gaz ziemny i węgiel w ramach umów na dostawy zawartych lub odnawianych po dniu 5 sierpnia 2030 r. wykazują właściwym organom państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, że intensywność emisji metanu z produkcji ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla wprowadzanych przez nich do obrotu w Unii w poprzednim roku kalendarzowym, obliczona zgodnie z metodą określoną zgodnie z ust. 4, jest niższa od maksymalnych wartości intensywności emisji metanu ustalonych zgodnie z ust. 6, w celu promowania globalnej redukcji emisji metanu dla tych produktów.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*